

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice listv. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Oče Radecky.

Na Dunaji je bila v nedeljo velika slovesnost ter so svitli cesar o njej razkrili spomenik maršala Radeckya. To bi se bilo že sicer lani dne 18. oktobra zgodilo, iz raznih uzrokov se je pa bilo preložilo na zadnjo nedeljo, ko je bila 38. obletnica poroke Nj. veličanstev, cesarja Franca Jožefa in cesarice Elizabete. Imeli so torej dvoje rečij, dvoje spominov za domoljubno veselje. Naj se vdeležijo tudi naši bralci tega veselja, podamo jim v naslednjih vrstah popis slovesnosti, se vé, da le v kratkih črtah.

Slovesnost se je vršila opoldne, toda že od jutra je mrgolelo ljudij v obližji novega spomenika, ki stoji pred poslopjem ministra za državno vojno. Okoli 9. uri pa je prišlo že vojaštvo in veteranci; teh je prišlo nad 15.000 in med temi je bilo še 1400 taci, ki so služili in se bojevali pod Radeckim. Predno so se vojaki razvrstili ter se razpostavili na mesta, ki so se bila za-nje odločila, prihajala je visoka gospôda tako, da je bilo par minut pred 12. uro že vse v redu. Navzoči so bili skorej vsi udje cesarske hiše, vsi knezi, kar jih biva na Dunaji, vojaški in drugi državni dostojanstveniki iz vse države, tudi ogerski Szápáry, Szögyeny, Josipović. Veteranci so bili »za špalir« na potu, koder se je svitli cesar vozil, pri spomeniku pa je bila častna straža polka huzarjev, ki nosi ime Radecky.

Okoli šotora, ki je bil za svitlega cesarja, so bili zbrani ministri, avstrijski in ogerski, generali, kar jih je na Dunaji, zastopniki drž. zbora, več cesarskih namestnikov. Malo pred 12. uro zasliši se glas rogov, znamenje, da se cesar bliža in ne dolgo, pa je Nj. veličanstvo že pri spomeniku. V tem, ko svitli cesar poda roko maršalu Albrehtu, stopi v šotor ter pozdravi v njem člane cesarske hiše in drugo plemenito gospôdo. Sedaj pa nagovori Nj. veličanstvo nadvojvoda Albreht tako-le: Vaše cesarsko in kraljevsko, apostolsko veličanstvo, naj-

milostljivši gospod! Po smrti nepozabnega maršala grofa Radecky je bila splošnja želja, posebno onih, ki so stali pod njim kedaj v vojski, naj se mu postavi spomenik na Dunaji. Neugodni, nemirni časi so bili krivi, da se jim želja ni takoj izpolnila; med tem pa so postali redki vojaki Radecky-ja. Vsled tega sta dela se lotila z vso resnobo še le pred šestimi leti general knez Taxis in fem. baron Schönfeld. Odbor, poklican od mene, naj izvrši delo, lotil se je nevtegoma dela. Vaše veličanstvo je dovolilo premilostno, da se postavi spomenik samo iz prostovoljnih darov; s tem pa ste dali vsem svojim zvestim podložnikom priliko, naj pokažejo svoja domoljubna čustva v slogi, kakor bratje.

Iz vseh pokrajin širne države so dohajali darovi od bogatih in revnih, starih in mladih, vojakov in občin tako, da je bilo v malih mesecih denarja dovolje za vse stroške. Zastop mesta Dunaj pa je dal vrhu lepega daru še na izbiro prostor za spomenik. Naglasim pa še posebej uspešno delovanje ožjega odbora, v katerem je član gospôske hiše v drž. zboru, Dumba delal nevtrudno v upravnem in denarnem oziru, mojster Zumbusch pa se je lotil z vso ljubeznijo dela.

Spomenik zvestega služabnika peterih vladarjev, junaka in rodoljuba, očeta svojih vojakov, serega zmagovalca v odločivnih bitkah, ta je torej dovršen ter je ob enem spomenik hvaležnosti in požrtvovalnosti narodov, kar jih združuje Vaše žezlo. Radeckyja spomenik naj spominja vsacega, da je previdnost božja v 600 letih naklonila vedno, v najhujših stiskah, može rešivnih dejanj, ki so vodili hrabre in zveste armade do zmage, dočim je domoljubje narodov darovalo največje žrtve. Bog obvaruj tudi v prihodnje vladarsko hišo in nje avstro-ogersko monarhijo! Bog ohrani Vaše veličanstvo do skrajne meje človeškega življenja!

Nadvojvodi je odgovoril svitli cesar jako milostno, kazoč na to, cesar nas spominja spomenik iz bron ter je velel, naj pade zavesa izpred njega. Ko se je to zgo-

dilo, med gromenjem topov, izroči svitli cesar spomenik v varstvo mesta in vojni škof, dr. Belopotocky ga blagoslovi. Sedaj si da svitli cesar predstaviti može, ki so imeli spomenik v delu in izreče jim svojo pohvalo. Ko se izvrši slavnost, ogleda si svitli cesar še posebej one veterane, ki so služili v letih 1848 in 1849 v Italiji, pod maršalom Radecky in vse vojaštvo gre mimo Nj. veličanstva, veterani pa mimo spomenika tje do trga Sv. Štefana, kjer so stopili iz vrste. Da so bili veteranci stari vojaki, ves čas najbolj »na ogled«, ni treba, da še dostavimo, ali med njimi je bilo tudi več slov. mož. svoje dni hrabrih junakov, sedaj pa onemoglih starčkov.

Cerkvene zadeve.

Zidanje nove cerkve v Mariboru.

V torek, dne 19. aprila 1892 je bila v knezoškofski palači prva seja odbornikov zaradi zidanja cerkve Matere Milosti v Mariboru. Prezvizišeni knezoškof so predsedovali. Odborniki so p. n. gg.: Ferk Feliks, magister in hišni posestnik, Heric Kalist o., predmestni župnik, Nagy Alexander, mestni župan, Leonhard Albert dr., c. kr. okrajni zdravnik, Pfrimer Julij, ravnatelj Mariborske hranilnice, Rottmann Jožef, hišni posestnik, Scherbaum Frančiška, veleobrtinjska gospa Scherbaum-ova. Milodari za novo cerkvo so tako narasli, da je po misli slavnega odbora za začetku temelj položen. Kakor hitro pride dotično oblastnijsko privoljenje iz Gradca, bode se kmalo začelo. Ker pa mislimo to bogoljubno delo ne samo začeti, ampak tudi dokončati, potrebujemo še velike denarne pomoči. Opozorimo vnovič na družbo za zidanje cerkve in prosimo, da bi se jih prav obilo pridružilo. Družbeniki plačajo samo 5 krajcarjev na mesec in se potem udeležijo velikih duhovnih dobrot in gotovo tudi posebne pomoči, milosti in tolažbe Matere Milosti v Mariboru. Kdor ne verjame, naj poskusi!

Luterstvo pa kapucini na Štajarskem

(Konec.)

Nov kapucinski samostan, katerega je sv. Lovrencij Brindiski na prošnjo našega vojvoda Ferdinanda II. ustanovil v Gradcu pri sv. Antonu Pad.; bil je podoben bojnemu drevesu, ki vsako leto novo krono nastavi. Po mestih, kjer so se poprej lutroveci najhujše šopirili, zidali so sedaj verni katoličani z radovoljnimi doneski oo. kapucinom njezne cerkve in prostorne samostane. Tako je že leta 1608 nastal nov kapucinski samostan na Pruhi (Bruck) ob Muri, od l. 1611—15 stavili so Celjani č. oo. kapucinom v znožji Šmiklavškega hriba prijeten kloster s primerno cerkvo na čast sv. Ceciliji, drugo leto (1612) pozidali so takšen samostan Mariboržani, leta 1614 pa tudi Radgončani. V Lipnici pod Gradcem dal je Oton Godefrid grof Kolonič l. 1639 oo. kapucinom nov samostan postaviti na svoje stroške. Prvi samostan v Gradcu postal je toliko skromnim oo. kapucinom kmal pretesen, zato so že leta 1648 tam pri sv. Janezu »na Grabnu« postavili nov enak kloster. Skoraj ob tistem času pozidal je tem sinovom sv. Frančiška Jurij Ludovik grof Schwarzenberg (beri: Švarcenberg) v Muravi na Gornjem Štajarskem takšno trdnjavo proti tamšnjim mnogoštevilnim protestantom, neimenovani dobrotniki storili so pa to v Hartbergu med l. 1654 in 1658. Ob slovenski meji nastal je kapucinski samostan

v Cmureku l. 1667, v Labudovcu (Schwannbergu) pa okoli l. 1706. Na Gornjem Štajarskem naselili so se č. oo. kapucini v Ljubnu (Leoben) l. 1690, v Knittelfeldu 1706, v Irdningu pa, kjer jim je Žiga baron Welsersheimb dal cerkev in samostan pozidati, še le okoli leta 1718. Kedaj da so Ptujčani zgradili oo. kapucinom tamšnji samostan, tega ti še stari župnik Kreml ni vedel povedati.

Leta 1613 prepustili so Beneški oo. kapucini vodstvo štajarskih samostanov svojim bratom v Anžonski Marki. Drugi naslednik sv. Lavrenciju bil je glavni komisarij P. Just od sv. Justa. Dne 5. maja 1619 obhajali so pa štajarski kapucini svoj prvi provincijski kapitel ali shod, na katerem so si v prvič izvolili svojega provincijskega, o. Jožefa z Monte Cassino (na Laskem). Odslej se je štajarska kapucinska pokrajina jela razširjati prek deželnih mej še po Koroškem, Kranjskem, Primorskem, Goriškem in Hrvaškem noter do nekdanje Vojaške granice, tako da je za cesarja Jožefa II. šlela 33 samostanov in v graniški Liki mali kloster ali hospicij. Da cesarski ukazi, ki so leteli, kakor požigajoče strele z Dunaja na razne samostane po cesarstvu, tudi oo. kapucinom niso prizanesli, da se lahko misli. Leta 1783 ukazal je cesar Jožef II., da se imajo hrvaški samostani oo. kapucinov takoj odloščiti od Štajarske pokrajine. A kmalo na to začel je cesar Jožef zaterati samostane naše Štajarske pokrajine. Naj tu navedem samo letna števila, v katerih so preminoli najbolj evetoči kapucinski samostani na Štajarskem. Začnimo z Maiborom: Ta samostan so morali č. oo. kapucini že l. 1784 zapustiti. Leta 1786 bili so primorani izprazniti svoj samostan v Ptuj in pa pri sv. Janezu v Gradcu. Nastopno leto 1785. pregnali so cesarski komisarji vboje kapucine iz Cmureka in celo iz samostana, katerega jim je bil sv. Lavrencij Brindiski postavil v Gradcu pri sv. Antoniju. Do l. 1820 bili so zatreni še kapucinski samostani v Radgoni, Pruhi in Ljubnu. Kako da je Celjski samostan in sicer edini na Spodnjem Štajarskem ušel smrtni kosi Jožefinskih dekretov, pripovedoval nam je pred par leti kapucinski zgodovinpisec na Porcijunkulo v Celji blizo tako-le: »Tudi tukajšnji samostan je bil že »k smrti obsojen«, da ima prenehati, ker se ni pečal, ne s postrežbo bolnikov, ne s šolami, ne z župnijskimi opravili, a vsi župniki Celjskega okrožja podpisali so izjavo ali prošnjo na visoko vlado, v katerej so povdarjali, kako zelo da je kapucinski samostan v Celji, potreben za pomoč v dušoskrbi in glej, naš samostan našel je milosti in je bil zažuganega pogina otelet. Res, Duh božji vodil je one može, ki so to prošnjo sestavili. Kje bi bili v Celjskem okraji pri tolikem pomankanju duhovnikov v veliki sili pomoči dobivali, če ne pri č. oo. kapucinih?

Sedajna štajarska pokrajina oo. kapucinov obsega sledečih 13 samostanov: Na Štajarskem: v Lipnici, kjer č. o. provincijski biva, v Celji, v Švanbergu, v Hartbergu, Knittelfeldu, Irdningu in Muravi. Na Kranjskem: v Skofji Loki in na Krškem; na Koroškem: v Celovcu in v Wollbergu in na Goriškem: v Gorici ter pri sv. Križi. V vseh teh samostanih bilo je lansko leto 65 č. patro, 20 klerikov in 58 lajikov, skupaj toraj 143 redovnikov sv. Frančiška, katerim so bili na čelo postavljeni č. o. Ferdinand kot provincijski, č. oo. Gregorij, Friderik, Rafael in Norbert pa kot njegovi svetovalci ali definitorje. Naj ta staroslavna pokrajina živi, raste in še nadalje lepše cvete!

J. Voh.

Če sodnija odloči izkopanje mrliča na pokopališču, mora se to dati na znanje župnijskemu uradu, tako strogo naroča vsem sodnijam ukaz vis. c. kr. pravosodnega ministerstva dne 25. maja 1889 št.

8166, le s toliko izjemo, da se med tem ne sme ovirati sodnijsko preiskovanje.*) F. S. Š.

Gospodarske stvari.

Smerekove sadike.

V novem času odaja se iz c. kr. deželnih sadišč mlado drevje ali bolje sadike za hostno drevje, po nekaj zastoj revnišim posestnikom, po nekaj pa za male denarje premožnišim. Kolikor se nam naznanja, oglašujejo se posestniki prav radi za take sadike in želeti bi bilo, da storé to vsi, ki imajo prostora za prihodnje loge. V naslednjem pa jim podamo mali nauk, kako naj ravnaajo s sadikami, kedar jih dobijo.

Najbolje so smereke, ako so dve do tri leta stare. Razumeje se, da jih je treba izkopati z vsó skrbjo in vselej tako, da se drži še nekaj prsti, v katero so rastle, na koreninah. Ako torej dobimo sadike iz drugod in ne zapazimo prsti na koreninah, moramo jih koj posaditi in če to ni mogoče, natrosimo na korenice nekaj prsti in ovijmo ga z ulažnim mahom.

Jamice za sadike moramo izkopati vsaj 15 cm. globoke in 10 cm. široke in kedar sadiš smerečice, trosi rahle prsti na koreninice in le-te zravnaj tako, da bodo narazen, na široko. Ko stoji sadika ravno, zasuj jamico z dobro prstjo in potlači prst z roko, da se prime korenice. Zatem pa še zalij jamico z vodo. Ako storíš vse tako, prime se ti blizo vsaka smerečica in če tudi iz kraja ne raste naglo, dovolje je, da raste, kajti čez nekaj časa popravi ti v rasti gotovo, ker je iz početka se zakasnilo. Jamice je izkopati 60 cm. ali 2 čevlja drugo od druge. Presaditi dajo se smerečice v jeseni, bolje pa sedaj spomladi najdalje do srede maja.

Razsadniki ali razmnoževalni vinogradi.

(Konec.)

Trte se režajo v glavo, kajti tu gre le za te. Dobro je pa tudi vsaki trti po eden napnec (šparon) pustiti, na katerem potem več mladik n. pr. v dolgosti ključa izžene, in te zamoremo kot prave ključé s kosčekom dvoletnega lesa odrezavati in ti se nam mnogo lepše primejo. Tudi zamoremo mladike teh šparonov po leti zeleno cepiti, kajti v korist drugim jih itak ne smemo pustiti dolgo rasti. V tem slučaju je pa bolje, da take šparone precej na pomlad že plitvo z zemljo ali bolje, s peskom pokrijemo. Tako dobimo v kratkem času lepo vkoreninčene, cepljene trte.

Za ključé režemo cele do štiri in več metrov dolge mladike tako daleč, dokler so izzorele. Naravno so pa ključé iz dolnjih delov mladik mnogo bolj, kakor iz gornjih; na to je treba gledati posebno pri cepljenji ključev, toraj jih vedno sortirati in gornje slabeje eno leto pred cepljenjem še v trtnici pustiti.

Režejo se ti ključé sporedoma po 40 do 50 cm. na dolgo in sicer v dolnjem delu, tikoma pod očesom, med tem ko se naj v gornjem delu nad gornjim očesom nekoliko dalji čep pušča, kajti ta varuje gornje oko pred vsahnjenjem, razun tega pa tudi proti temu, da se delaveci ne motijo ter ne potikajo trte na robe. Posebno veliko je ležeče na tem, da so v dolnjem delu ključé tikoma pod očesom odrezani, kajti sicer se, ako čep ostaja, ta osuši ter se ne zamore dolnja rana nikdar lepo zaceliti, pa tudi ne morejo tako lepih korenin, katere so glavne, odganjati.

Ker je rast ameriškanskih trt jako močna, in ker

*) V članku v zadnjem številu naj se bere mesto cerkovnika — cerkvena ključarja.

kolikor več ključev dobivamo, toliko več zemlje izsesamo, treba je takim trtam tudi pridno gnojiti, da svoj namen dosežemo in vedno v obilici gradiva za nasajanje dobivamo.

Sedaj pa pogledjmo, kaj nas stane 1000 doma pridelanih ključev. Stroški nasajanja na 100 m² od 50 ali 100 trt, rigolanje 100 m², meter po 3 kr. stane 3 gld., vkupna cena trt 60 kr., sajenje 100 trt z drugim k temu spadajočim delom vred 1 gld. 20 kr., koli 100 komadov, komad po 5 kr. z ostrenjem in zabijanjem ali zatikanjem vred 5 gld. 33 kr., vsakoletni stroški torej 10 gld. 13 kr. Obresti zemljišču v vrednosti 10 gld. po 5 % obresti za nasajanje iz desnega kapitala in delež za amortizacijo tega kapitala n. pr. v desetih letih 2 gld., osipavanje in trikratno poletno okopavanje 50 kr., gnojenje 1 gld., vezanje mladik 20 kr., rezanje s pobiranjem in izrušenjem mladik vred 14 kr., obrezovanje mladik, rezanje ključev z vezanjem vred 30 kr., vkup 4 gld. 14 kr.

Toraj nas stane tisoč doma pridelanih ključev okolo 3 gld. 51 kr. Ta svota se bode pa v največjih razmerah še zdatno, do polovice znižala, posebno kjer so delavne moči bolj po ceni, kjer ni treba tolikanj gnojiti itd. Po tej ceni pa se ve, da ni nikdar mogoče dobiti trt od drugod, kajti vsak, kateri jih prideluje, hoče ne samo stroške povrnjene imeti, temuč tudi svoj trud poplačati, toraj dobiček imeti.

Sejmovi. Dne 2. maja v Mariboru, pri Sv. Barbari v Halozah, pri sv. Treh Kraljih v slov. gor., v Lipnici, na Muti, na Ljubnem, pri Sv. Filipu, v Trbovljah, v Velenji in v Veržeji. Dne 3. maja v Celji, na Ptujski Gori, v Radgoni in v Selnici pri Dravi.

Dopisi.

Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. (Lepa in redka slovesnost) se je obhajala na Velikonočni ponedeljek, dne 18. aprila. Obhajali so namreč kn. šk. duhovni svetovalec preč. gosp. Jakob Meško 25letnico svojega blagoslovenega župnikovanja v tej fari. Hvaležni farani, stari in mladi, smo se skrbno pripravljali na ta dan, da bi zamogli svojega ljubljene duhovnega pastirja v tej priliki dostojno počastiti. Bali smo se, da bi nam slabo vreme utegnulo kaziti naše veselje, ali v našo veliko radost imeli smo ravno na dan slovesnosti lepo in prijetno vreme. Postavljene, z venci okinčane smereke, pokanje topičev in raznovrstne zastave, ki so vihrale raz zvonik, farovž in druge hiše, vse to je razodevali, da se ima vršiti nekaj posebnega. Udeležili so se te slovesnosti tudi preč. gospod Mat. Modrinjak, prošt Ptujski in osem raznih drugih častitih gospodov. Pri slovesni sv. maši stregli so slavljenču č. g. župnik na Polensčaku, Anton Pučko in pa jubilarjeva nekdanja kaplana č. g. Kukovec in Šinko, sedaj župnika — prvi pri Sv. Andražu, drugi pri Sv. Bolfanku. Kako močno spoštujejo in ljubijo farani svojega preč. gosp. župnika, pokazali so tudi o priliki te slovesnosti. Prišli so jim čestitati vsi občinski predstojniki s svojimi svetovalci in odborniki in tukajšnji poštar g. Koser je v svojem govoru v imenu vseh občin povdarjal obilne zasluge, katere so si gosp. jubilar v teh 25 letih pridobili za cerkev, šolo, narod in občino, povdarjal je udanost, hvaležnost in ljubezen, ki veže farane na svojega tako zaslužnega pastirja, naznani tudi, da je občina Sv. Lovrenca v seji dne 10. aprila v znamenje svojega velikega spoštovanja do njih, enoglasno jih imenovala svojim častnim udom, in izroči slavljenču lepo s slovenskim trakom okinčano častno diplomo. Častitalo je v imenu mladeničev petero fantov

pod vodstvom M. Zlódjaka, kateri je v čvrstih in krepkih besedah se zahvaljeval za vse prejete dobrote in slavljenca v znamenje hvaležnosti podaril lepo stolo, dekleta pa rokét. Prišli so čestitat tudi gg. učitelji, na dalje domači dijaki in po dvojce učencev vsakega razreda domače šole. Razume se, da so se vršile pri obedu marsikatero napitnice. Najprej so napili jubilarju preč. gosp. prošt Ptujski in so v genljivih besedah povdarjali imenitnost petindvajsetletnice. Č. g. Kukovec se kot nekdanji kapelan slavljenca iz srca zahvaljuje za vso ljubezen, postrežljivost in odkritosrčnost, kojoj so duhovni pomočniki pri slavljenca vselej uživali. In vršile so se še marsikatero druge lepe napitnice. Naj omenjam tukaj še tudi pesmice, katero je za to slovesnost sestavil g. učitelj Grebenec in jo jubilarju podaril. Minola je sicer slovesnost, ali ostala nam bode v spominu vsikdar. Konečno pa iz dna srca želimo našemu ljubljenu jubilarju, da bi jih ljubi Bog ohranil še prav mnogo let zdravih in krepkih, da bi zamogli v petih letih obhajati še lepšo slovesnost, namreč zlato svojo mašo.

Iz Stranice. (Župani.) Kupil sem pred nekim časom na ne dalnjem sejmu živinče. Ali to ni nič novega, nič posebnega. Ko pa razvijem in pogledam potni list, skoraj se me nevolja loti. In komu bi se tudi dopadel, ker je pisan s tolikimi pogreški; ko bi ne izpoznal, da je to vsled nevednosti, kar naznanil bi ime onega župana, kateri tako pači potne liste. Bil je pa pisan tako-le: Občina s slovenskimi črkami, okraj tudi tako, dežela je bilo pa že »Štajermark«, nadalje »ime posestnika« in »odkod« bilo je po večjem slovenski, a tam, kjer je število živine pa zopet »1 Ogs« in spodaj siva »farba«; in kraj, kamor se živina žene, zopet »vier Markt G.« — Spoštovani bralci! komu bi se dopadala ta slovensko-nemška pisava? Saj že to rodoljuben človek težko prenaša, da so v popolnoma slovenskih občinah nemški pečati; pa kaj, to se ne da tako hitro prenarediti, po časi se zna tudi popraviti, ali pisanje, to se pa lahko izpremeni, ako ima občinski predstojnik le modro glavo in pa ljubezen do maternega jezika. Zatorej župani slovenski, spoštujte naš mili slovenski jezik, in ne delajte sramote našemu narodu, ker bi nam lahko naši nasprotniki rekli: Glejte, kako Slovenci svoj jezik ljubijo, v popolnem slovenskih krajih, pa nemški pišejo. Se ve, da bojo po svoji misli trdili, da je to prav. Prav le nemščina bi naj bila po njihovi želji veljavni jezik med tem, ko bomo mi zastoj čakali na to, da bi oni dali našemu jeziku veljavo, ako mu je sami ne pridobimo. Zato še enkrat kličem: Rojaki slovenski, posebno občinski predstojniki, bodite vstrajni v domoljubnem delovanju ter služite v čast, pomoč in dobremu imenu milemu narodu našemu!

Iz Šmarja pri Jelšah. (Požar, trgovec.) Mirno se razvija med nami naše ubožno življenje, vendar se je letos pri nas dvakrat huda nevarnost in skoraj strašna nesreča oglasila in mudila. V sredi trga razsvetljeval je v noči 25. marca silni požar temno, a vendar hvala Bogu, mirno noč. Pristava ali hlevi trgovca Jožefa Wagnerja se je vnela. Kako, tega še sedaj ne vemo. Govori se mnogo, a ne ve nič. Bilo je tam razun krme še shranjenih veliko drv, desek in tudi premoga. Požar je bil vsled tega velik. A naša požarna bramba je pridna in gibčna. Na vsako stran in sicer koj zraven sta še drugi dve pristavi. Ko bi se sosedna Jagodičeva vnela, tedaj bi lahko rekli s Schillerjem nad Šmarjem:

Prah in sip
Je domovje. —

Ob enajsti uri se oglasi naš v resnici prav pazni čuvaj, in da žalostno znamenje s svojim rogom, znamenje neizrečene nesreče. Urno vzdigujejo ljudje svoje trudne glave, in vrejo skupaj na gorišče, da bi vsak

pomagal po svojih močeh. Celo bolnike je vzdignilo iz mučnega ležišča, kajti strah in nevarnost napela je njih zadnje moči. A vendar se je nam posrečilo sosedno pristavo oreti, in tako je bila tudi nevarnost za trg končana. Pa to še ni konec. Kakor bi Erinij peklenska moč razprostrla nad Šmarjem svoja temna krila, tako se je nas ognjena nesreča oklenila. Ravno čez teden dni, tudi v petek zvečer, vname se druga, zraven upepeljene stojčja pristava, in sicer v tako skrivnem kotiču, da bi se ogenj, ako bi hlapec ne šel poprej slučajno v hlev, še le tedaj zapazil, kedar bi švignil vse vničujoči plamen že v temno noč in bi nastopil svojo razsvetljevalno službo. — Za pisanko pa smo dobili narodnega trgovca. V mladostnih njegovih prsih bije verno, značajno, narodno srce. Od gosp. Hudovernika pa tudi pričakujemo solidne postrežbe in o tem prepriča se lahko vsakdo sam.

Iz Verzeja. (Požarna bramba.) Vendar enkrat so prišli požarniki naši na pravo pot pravice in resnice s tem, da so si letos izvolili narodnega poveljnika. Ta je sklical že v prvem tjednu sejo, kjer je predlagal, naj se nemška znamenja, povelja in vse drugo, kar je bilo doslej nemško, odpravi ter nadomesti s slovenskim. Ta predlog so enoglasno odobrili. To je lepo in častno! Društvo si je s tem pridobilo poštenje in čast, ne samo v trgu, ampak tudi daleč okoli. Število udov se izdatno množi, dočim se je prej, ko je še bilo vse nemško, jako zmanjševalo. Res, skoraj sramotno je bilo za naš trg, da je društvo imelo le 16 udov, čeravno je dosti hrabrih in krepkih mož in mladeničev v trgu. A kaj je bilo vzrok, da jih ni več pristopilo? Odgovor na to je čisto lahek, če le malo premislimo naše sedanje razmere. No, zdaj mislimo, da smo dosegli naš namen; ker to edino nas je še peklo, močno peklo, že več let. Le tako naprej, da se bomo mogli ponašati, da smo močan steber in trdna zaslomba ob meji, mili naši slovenski domovini! Upamo tudi, da se bodo ognjebenci naši bolje, kakor doslej vadili s svojim orodjem; a ne samo, gasil grla. V slogi je moč. Ne vdajmo se!

Izpred Vojnika. Mislim sem, da mi ne bo treba tako hitro zopet prijeti za pero, da naše nemškutarje malo izprašim, kajti so prašni. Te strešnice ti je kura pičila. Vi se čudite temu? Nikakor se ni treba, gospod urednik, zakaj sešli so se, češ, mi smo vendar »gšeit ljudje«, tožimo torej tega, ker je pisal v »Slov. Gosp.« In združila se je, kakor navadno, vsa nemčurska tolpa pri W. Franceljnu, kakor lisičja družina pri Krznarji. Res prav pojó senice. In senic je pri nas, kakor nemškutarjev. Radi bi jih nekaj oddali; toda nihče ne mara za to šaro. Toda pustimo v miru nemškutarje vse in si oglejmo naše »Nemce«. In tak je prvi bojda iz Zaveca, Švabov Francelj, ki ima kaj lepo nemško ime. Nedavno je prê imel pri okrajnem šolskem svetu govor in branil in poveljeval je: koga? Ambroschitza. Prec so se vsi držali na jok — zmotil sem se — na smeh, ker pač tako krivično našega nadzornika napadajo. Tudi v Vojniku je, kadar je bil še Miglič tu, naš Francelj poveljeval nemško pesem. No najbolje bi storil, da gre za »opernsängerja«, ker ima tako lep glas. Toda dovolj, gospod Francelj, midva prideva še kje drugikrat skupaj. Drugi »Nemec« je, kakor že ime kaže, nadučitelj Vojniški, slavnoznani gospod Košutnik, ne — vedno se zmotim — Koschutnigg je »dajč«. Ta ima menda nalogo, da mežnarje in otroke poprašuje, kaj »nekdo« vse govori. To je dobro. Hm, gospod nadučitelj, ne utegnem in tudi se mi vredno ne zdi mnogo pisati o Vaši osebi, samo to rečem, prašajte rajši ljudi in če tudi otroke in mežnarje, kaj pa kaj ljudje govorijo o neki Č. in o nekem K. Če ste Vam ti osebi poznani ali ne, ali pa kaj v zlahti, jaz ne vem in tudi za to odgovornosti ne sprejemam. Samo na misel mi je prišel nemški prego-

vor, katerega bi jaz po slovensko tako-le rekel: »Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na solnce«.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Dolgo ni bilo v državnem zboru toliko važnih rečij v posvetovanji, kakor jih bode v sedanjem. Dunajska občila pa nova veljava denarja naj se sklene v tako kratkem času! Poslanci so si gledé na oboje v strahu, vlada in najbolj minister za državne finance pa ima poguma, da ga že tudi nas postaja strah. Za občila, železnice na Dunaji, bode treba iz državnih kas 41 milj., koliko pa jih požre nova veljava, tega ne vé nihče. Upajmo, da ne preveč!

Česko. Da-si deželni zbor v Pragi ne mara českonemške sprave v sedanji obliki, vendar vlada ne odjenja od nje ter sedaj na svoje roke ustanovi novo c. kr. okrajno sodnijo v Teplici — za nemške okraje. Zoper to ugovarja sedaj vse česko ljudstvo, nemški veljaki smejejo pa se v pest, češ, da je vlada na Dunaji sedaj že po polnem na njih strani.

Stajarsko. Na novo gre govorica, da stopi ces. namestnik v Gradci, baron Kübeck v pokoj, na njegovo mesto pa pride neki baron Puthon, sedaj ces. namestnik v Linci. Mi še ne verjamemo, pa tudi ne želimo take spremembe. Najbrž je ona le »pobožna želja« nemških nacionalcev. V Gradci je umrl dr. Biederman, dekan in profesor na c. kr. vseučilišču. Izmed vseh nemških profesorjev je bil menda on edini prijatelj slov. dijakov na tem vseučilišču in vendar se na njem največ slov. mladeničev pripravlja za državne službe.

Koroško. Vojno ministerstvo je odločilo, da v koroškem pešpolku št. 7 slov. jezik ne velja na dalje za drugi polkovni jezik. V njem neki ne služi na sto več, kakor 10 slov. vojakov in še ti znajo vsi (?) nemški. Da je to na veliko veselje nemškim liberalcem, razumeje se lahko. — Slavnost slov. društva »Straža« je bila včeraj v Celovci veličastna in je tajnik kranjske c. kr. kmetijske družbe, Gustav Pirc, s privoljenjem ministra za poljedelstvo govoril o gospodarskih rečeh.

Kranjsko. Dopolnilne volitve v mestni zastop vršijo se v Ljubljani letos gladko, po volji »Slov. društva«, vdeležuje se pa jih le malo, pičlo malo volilcev. V tretjem razredu n. pr. je 1031 volilcev, prišlo pa jih je samo 171 na volišče. — Slovenci imajo v deželnem zboru sicer večino, toda razcepili so se v troje klubov in po vrhu še je ostalo nekaj »divjakov«, ni pa vseh slov. poslancev več, kakor 24. To nam je prava podoba slov. sloge!

Primorsko. V deželnem zboru v Gorici se ne krati pravica slov. jeziku ter govori vsak poslanec lahko v slovenskem ali italijanskem jeziku. Slov. poslanci pa torej govoré tudi le slovenski. Kedaj bode tako v Gradci našim mogoče?

Tržaško. Država ima v Trstu nekaj ljudskih šol na svoje stroške, kaj takega ne obstoji menda v nobenem drugem mestu. V teh šolah so obhajali v nedeljo tudi Radeckýja spomin; se ve, da v laških t. j. mestnih šolah tega niso storili, kajti Radecký je bil avstrijski domoljub.

Istérsko. V Opatiji je bil v nedeljo shod volilcev prof. Spinčiča. Poročal jim je o svojem delovanji pa kriv menimo, da ni bil on, če jim ni mogel poročati veselih rečij. Volilci so mu izrekli popolno priznanje.

Hrvaško. Tiskovne razmere v Zagrebu niso posebno vabljive. Državno pravdníštvo je n. pr. zaplenilo zadnjo številko »Prijatelja naroda«, ob enem pa je sod-

nija zaprla urednika in vodjo tiskarne je obsodila na 200 fl. kazni. In vse to zavoljo par »nesrečnih« vrstic!

Ogersko. Poslanec Pazmándy ni po volji, da je predsednik v ogerskem ministerstvu, grof Szápáry bil na Dunaji, ko so odkrili spomenik maršala Radecký. Grof Szápáry pa mu je odgovoril, da dela po svoji vesti, ne vpraša pa, kaj da poreče kdo iz »nevoljne levice« k temu, kar izpozna on za dobro. — Vlada misli na novo ustanoviti najdenišnico v glavnem mestu. Žal, da se množi število spridenih mater.

Vunanje države.

Rim. Dne 22. aprila obhajal je učeni dr. Rossi svojo 70letnico; on je leta 1844 našel velike katakombe sv. Kalista t. j. podzemeljska grobišča prvih kristijanov, v katerih so obhajali o preganjanjih tudi službo božjo. Iz vseh delov sveta so mu došle čestitke, najbolj iz učenih krogov.

Italijansko. Novo ministerstvo je sicer že imenovano, toda malo ima upanja, da se vzdrži, kajti manjka mu moža, ki polni državne kase z denarjem. — Vlada je dala ostro povelje, da se v nedeljo, dne 1. maja, ne smejo delavci zbirati ter nikjer javno govoriti in žuga jim z ostrim zaporom, ako se pregrešijo zoper to. Ne damo kaj na tako povelje.

Francosko. V ponedeljek večer je vzletela v Parizu tista gostilna v zrak, v kateri so ujeli anarhista Ravachola. Oštirja je odtrgalo obe nogi, njegova žena pa je zblaznela, vrhu tega je še ranjenih več ljudi. — Misli se, da bode treba anarhiste postaviti pred vojaško sodnijo t. j. brez dolgih preiskav spraviti jih iz sveta. Delavcem so vzeli upanje na nebesa, kaj čuda, če jih iščejo sedaj oni, pa po svoje, na zemlji!

Angleško. Kraljica Viktorija se je podala na Nemško, v Darmstadt. Visoka gospa stoji že visoko v letih, vendar pa je še čila ter jej ni poznati njenih let.

Nemško. Državni kancelar, grof Caprivi je prišel te dni na Česko ter ostane v Karlovih varih dalje časa. — Davkov je tudi nemški državi že premalo, zato misli vlada »vrvnati« in razdeliti dolžnosti plačevanja. Ta vrvnava meri pa pač le na povišanje davkov.

Rusko. Vlada izdeluje načrt postave, po kateri bode mogoče tudi ženskam podedovati premoženje; doslej jim je bilo to le malo mogoče. — Prepoved, da se žito ne sme prodati iz države ven, raztegnila je vlada tje do jeseni.

Rumunsko. Država rumunska je sicer majhna, toda vojakov mora imeti in tudi kasarne za-nje. Sedaj jej je treba pri 25 milj. za nove puške in nekaj vojašnic. Težavo pa ima jih dobiti.

Bolgarsko. Te dni so našli v Ruščuku štiri najst bomb, polnih dinamita, pri nekem Gasabetu. Bombe so bile namenjene za sultana v Carigradu in za kneza Ferdinanda ter njegove ministre. Ni verjetno.

Tursko. Sultanu se prigovarja, naj stopi v zvezo z ruskim carom in z francosko republiko. Tako bi bilo za-nj še najbolj varno. Črnogorski knez Nikita ima nalogo, da pregovori sultana k taki zvezi. Ne vemo, če mu bode v tem sreča mila.

Grško. Stranka Delyanisa, prejšnjega ministra, dela na vse pretege za svojega mojstra, toda tudi sedanjí ministri ne držijo rok križem in zato ubogi volilci nimajo miru. Bilo je neki že tudi pretépanja med pristai nasprotnih strank.

Afrika. V Sansibaru je prišlo do pobojev med katoliki in protestanti. Zadnje podpira nemška država, s katoliki pa držijo bojda mahomedanci. Kaj je resnice na tem, ni mogoče še izvedeti, kajti poročila si gredo na vs križje.

Amerika. Volitve predsednika repúblike »združe-

nih držav« bodo še le v jeseni, vendar pa se delajo že sedaj priprave za-nje. Dela pa se iz ene strani za Clevelanda, iz druge pa Harintona. Ne zna se, katera stranka da zmaga, toda srečna je tista, ki zmaga, kajti nje moške dobé potem mastne službe, se ve, da na stroške države. Taka je ondi »šega«.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

Predgovor.

»Na božjo pot v Jeruzalem!« Ubogo, skrbi- in žalostipolno srce strepeta radosti pri teh veselih glasovih! Na božjo pot v Jeruzalem!

Kako bi tudi drugače zamoglo biti! Dragi kristjan, le pomisli, od Tvojih solskih let do sedaj, ko to bereš, so bile Tvoje misli brezštevilo krat v sveti deželi. V stolni, kakor v priprosti vaški cerkvi, na visoki šoli, kakor v ljudski učilnici spominjajo se svete dežele. Kristjani in tudi nekristjani mislili so, mislijo in še bodo mislili do konca sveta na sveto deželo.

Kaj je pač vzrok temu? Tam na Jutrovem je stal prvi raj človeškega roda, tam so se pokazale očitno strašne kazni božje zoper trdnovratneže od bratomornega Kajna do izdajalca Judeža. Celi stari zakon ima na Jutrovem svoj začetek in konec. Istotako se tu z angeljskim petjem začenja in s strašnim umorom, da se še ga solnce sramuje in otemni, na Golgoti spočenja novi testament, naše odrešenje.

Nazaret, Betlehem, Jeruzalem! Te besede so vir najlepše tolažbe, najveselejšega upanja krščanskega, vir miru izraz vseh želja.

Radi tega hrepenelo je od nekdanj brez števila ljudi v sveto deželo. Minolo bode kmalo 800 let, ko so vsplamtela srca vseh evropskih narodov za svobodo sv. dežele, ki je ječala pod kopitom turških konjskih čet, ko so se pričele križarske vojske za svobodo svetega mesta Jeruzalema. Hrabrih vitezov ni nič zadrževalo niti ljubezen do starišev, žene in domovine, niti misel na križe in težave po suhi zemlji in na morji. Pač je solnce hudo pripekalo, pač je bila žeja strašna in hudo so tiskali viteški železni oklopi; vendar naprej so hiteli skoz strašne puščave osvobodit svetih mest.

To navdušenje je potihnilo. Evropa je nevarna postala, nevhvaležna hči matere sv. cerkve. Vendar so bili vsikdar verni kristjani, ki so prihajali iz celega sveta molit v Jeruzalem. V novejših časih posebno se je navdušenje za-nj zopet močno vzdignilo.

Pač je sedaj potovanje lažje, kakor nekdanj, vendar nikdo naj ne misli, da je brez težav in nevarnostij, in kdor zdrav ni, iskal bi tam morebiti grob. Ali če težave pridejo, tedaj se spominja romar, da je tudi Odrešenik tukaj trpel in kri prelival, ne spodobilo bi se pa za učenca tam omagovati, kjer je mojster zmagoval v trpljenji.

Pisatelj teh vrstic dovršil je to božjo pot od 19. marca do 11. majnika l. 1889 in priznava, da so se njegove nade več kakor spolnile. Kar je gledal krasnega in slavnega na širokem svetu, to mu je bilo že iz knjig znano, ali kar je srce čutilo, tega ne bil si bi poprej nikdar mislil. Raji, kakor zgubi te spomine, zgubi raji še, recimo: enkrat toliko, kar je stalo potovanje*) in prenese radostno še enkrat toliko težav.

*) Kdor hoče potovati po Jutrovem, naj si pripravi povprek za en teden najmanj 100 gld.

Pis.

Tukaj podajem čitateljem »Slov. Gosp.« kratek dnevnik romarja Jeruzalemskega. Ne bodem ga polnil z dolгими zgodovinskimi in starinoslovnimi razpravami, marveč na kratko načrtal občutke romarja in dodal, kar sem sam doživel.

In še drug namen imam! Očetje frančiškani, varuhi božjega groba, so res vredni naše dejanske ljubezni in velikonočni čas je. Krajcarji, katere naši ljubi otrčiči položijo k nogam Odrešenika, kedar samo zavestno v novi obleki priromajo »k božjemu grobu« v farni cerkvi, ti krajcarji so iz Avstrije skoraj edina podpora za sveto deželo. Da bi pač tudi letos bila prav obila!

Smešnica Več mož sedi pri mizi, ki stoji v krmi tik kuhinje in iz nje je okno v hišo. V tem, ko si vsakdo izmed pivcev naroči kaj za večerjo, ostane naš Jurij samo pri kupici vina. »Kaj«, vpraša ga zato Zavrlov Tone, »kaj, Jurij, ali ti nocoj nič ne diši za večerjo?« »Diši«, odvrne Jurij, »toda sit sem že vaše večerje, sit do nosa«.

Razne stvari.

(Odlikovanje.) Nj. veličanstvo svitli cesar je podelil ministru za uk in bogočastje, dr. baronu Gautsch veliki križ reda sv. Leopolda.

(Radecky.) Častništvo pešpolka št. 47 v Mariboru je priredilo zadnjo nedeljo spomenico maršala Radeckya ter so se, na posebno povabilo, je udeležili tudi mil. knezoškof, dr. Mihael Napotnik. V vzvišenih besedah so v tem mil. knezoškof poslali očeta Radeckya za vzor avstrijskega domoljuba in krščanskega vojaka. posebej pa še tudi zasluge c. kr. polka št. 47.

(Zlata poroka.) V nedeljo, dne 24. aprila je obhajala rodbina Tscheligija v Mariboru zlato poroko gospoda Franca in gospe Marije Tscheligi. Le-ta rodbina je jako imovita in je tudi slov. ljudstvu dokaj prijazna.

(Poroka.) V ponedeljek, dne 25. aprila je bila v stolni cerkvi v Mariboru poroka g. dr. Ivana Rudolf, odvetnika v Konjicah in gospi Jozefine, hčere dr. Janez Srncea, odvetnika v Mariboru. Obe rodbini ste na lepem glasu pri slov. ljudstvu.

(Šmarnice.) V Mariboru bodo v meseci maji letos v stolni cerkvi šmarnice, kakor doslej, po večerih in pridige ima o njih o. Anton Schlosser, iz reda oo. jezuitov v Št. Andrežu na Koroškem.

(Volitve.) Občinske volitve so v Teharjih izpadle neki »v načinu Nemcem prijaznem«. Nemški listi so vsled tega polni veselja, ali če se pomisli, da se je vdeležilo teh volitev samo 60 izmed 262 volilcev in se ti na povelje iz »nemških« Štor, ni že le v tem toliko veselja za Nemce, pač pa kaže, da doslej v tej občini ni vse v redu in v prvi vrsti, da se volitve ne razglasijo v redu. Občinski sluga ima slej, kakor prej v tej občini »komando«.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali gg.: Jakob Canjkar, župnik v Ormoži 5 fl., Fr. Munda, kaplan v Ormoži 3 fl. in prijatelj v Ljutomeru 2 fl. 38 kr.

(Slov. uradovanje.) Mestni urad v Celji se brani odpisovati na slov. pisma v slov. jeziku. Na pritožbo neke stranke pa je namestništvo v Gradci razsodilo, da je to dolžen storiti.

(Občni zbor) moške podružnice sv. Cirila in Metoda v Šentjuriji na j. ž. je bil zadnjo nedeljo jako zanimiv in so k tem pripomogli posebno še gostje iz Celja in Šmarja. Za društvo se je nabralo 50 gld. V odbor je stopil g. F. Praunseis na mesto g. V. Jarca, ki je šel lani za nadučitelja v Braslovče.

(Ubežal) je Gustav Skoberne, 17 let stari nepridiprav na Kalobji, na potu iz zapora v Celji v svojo domovino.

(Vstrelil) je pri Sv. Ani na Krembergu Jarnej Trinkaš, 18letni fante, šolarico Mico Majcenič. Nepridneža so zaprli v Cmurku.

(Sejem.) V soboto je bilo na tržišči v Mariboru 103 voz krompirja in nekaj žita. Cena je bila krompirju za hl. od 1 gld. 40 kr. do dveh gldinarjev, žito pa je ostalo v stari ceni.

(Požigalec.) Zadnjo soboto jelo je popoldne v ozadji neke štacune ma Dunaji goreti; k sreči pa je prišel trgovec še v pravem času tje ter je zapazil ogenj. V tem pa mu je tudi požigalec smuknil izpod nog —

drobna miška. Ležalo je vžigalic na tléh in miš si je menila z njih pripraviti kaj za malo južino.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Edvard Janžek, župnik pri Sv. Marjeti v Rimskih toplicah, dobil je župnijo v Sevnici ob Savi. Č. g. Janez Novak, župnik v Vidmu, prevzel je dekanjske posle v Brežicah in vlč. g. Tomaž Mraz, kn. šk. duh. svetovalec, nadžupnik in dekan v Vuzenicah, istotako v Marenbergu. Č. g. Jože Mesiček, kaplan v Brežicah, je postal provizor ravno tam, č. g. Jakob Marinič, provizor v Slov. Gradci, pa v Marenbergu.

Loterijske številke.

Gradec 23. aprila 1892:	22, 36, 56, 1, 26
Dunaj » »	26, 27, 75, 33, 7

Zahvala.

Ogersko-francoska zavarovalnica „franco hongroise“ v Gradcu izplačala mi je točno za pogorelo gospodarsko poslopje polno zavarovalno svoto, zato je izrekli tej zavarovalnici svoje hvaležno priznanje.

Sesterža pri Ptujski gori, 24. aprila 1892.

Seb. Korošec.

Štefan Kopač, France Dreflak,
priči.

Izurjen orgljavec

išče službe pri kaki večji župniji. Lahko prevzame tudi občinsko tajništvo. Več pove upravnistvo „Slov. Gosp.“ 3-3

Želarija

2-2

proda se tik okrajne ceste, blizu železniške postaje Križevci ne daleč od župnijske cerkve sv. Križa na Murskem polju. Hiša je tudi pripravna za obrtnijo ali krčmo.

Več pove lastnik Anton Vrabl, posestnik v Borecih, pošta Sv. Križ pri Ljutomeru.

Branjarijo (Greisslerei)

prevzame neka oseba. Več pove upravnistvo „Slov. Gosp.“ v Mariboru. 3-3

Prostovoljna dražba.

Dne 5. majnika t. l. prodalo se bode po prostovoljni dražbi na prošnjo dedičev k zapuščini pokojnega Franca Fuchsa spadajoče posestvo v Dobrenji, fare Sv. Ilja v slov. gor. h. št. 71. Vršila se bode dražba od 10—12. ure predpoldan in od 2.—6. ure popoldne. Prodalo se bode le za ali nad cenilno vrednostjo. 2-2

Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohromenje, bolezni v želodci in živcih se ne odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč z mojim iz močnega, planinskega vina destiliranim konjakom, kateri se je poskusil kot najboljši duha in telo okrepujoče in čudno delujoče zdravilo. Steklenica 1 fl. 20 kr. 4 steklenice se franko razpošiljajo. Se dobijo le naravnost pri 11—15

Benediktu Hertl,
graščaku v Goliču pri Konjicah.

Dva voza

s štirimi sedeži se prodata po ceni. Več se izve pri upravnistvu tega lista. 1-3

Pravega 2-3

čebelnega voska

kupi po najboljši ceni vsako mero

Franč Gert,

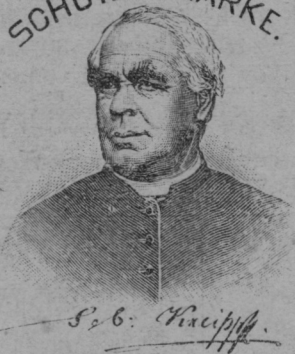
svečar v Mariboru.

Pri pismenih poprašanjih naj se mi ob enem naznani mera in cena. Mali zavitki se lahko pošiljajo po pošti.

Posestvo na prodaj.

Vdovec, 60 let star, prodaja prostovoljno svoje posestvo pri farni cerkvi: hišo z gospodarskim poslopjem, pripravno za vsako kupčijo, kjer je že dolgo let oštarija in mesarija in 10 oralov travnika, njive in vinograda. Plačilo v obrokih po ugodni ceni. Več se izve pri Francu Pichler-ju, posestniku v Koprivnici, pošta Reichenburg, Štajarsko. 1-3

SCHUTZ - MARKE.

Cerkveno predstojništvo v Trbonjah

pošta Vuzenice prodaja prav po ceni tri še čedne svetilnice: ena je za „večno luč“, dve so najsvetejšega zakramenta: podoba, goreče s perutnicama; od mesinka, nekaj so bile posrebrnjene. 2-3

Dve lepi posestvi

v Polenšaku, eno z lesenim hramom in tremi oralni zemljišča, drugo z zidanim in z opeko pokritim hramom in pet oralov zemljišča se ceno prodasta. Dve tretjini zneska lahko ostane po 4% obresti na posestvu. Več pove Martin Šegula v Polančih. 1-4

Kramarija

najraji s krčmo vred in nekaj zemljišča blizu kake farne cerkve z dobrim prometom se išče kupiti, ponudbe s ceno vred sprejema upravnistvo „Slov. Gosp.“ pod št. 17. 1-3

Lepa jabolčna drevesa,

komad 30 kr., prodaja 26-26

Jože Janežič,

na Bizeljskem pri Brežicah.

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave** — ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudečih** štirivoglatih zavitkih **bratov Ölz** z varnostnimi markami: **podoba in penvico.**

Ako se jej primeša nekoliko 1-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši in najizdatnejši** dostavek h kavi, dobivaš po **ceni reditno kavo**, katera presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlč. g. župnika Kneippa edino pooblaščen tovarna za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

France Dolenc v Mariboru,

v Graškem predmestju, Tegetthoff-ove ulice št. 21.

Velečastiti duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu, priporočam svojo **veliko zalogo** vsake vrste **suknenega, platnecnega in modnega blaga**, za letne **moške in ženske obleke** in zagotavljam vsacemu z dobrim blagom in nizko ceno, pošteno postreči.

K obiskovanju uljudno vabim

5-10

z odličnim spoštovanjem

France Dolenc.

Naznanilo.

Hranilno in posojilno društvo v Ptuiju je vsakupni seji dne 18. aprila t. l. sklenilo obrestovati hranilne vloge od 1. julija t. l. naprej po 4 1/2 % (četiri in pol). Od 1. januarja 1893 naprej računile se bodo obresti od 1. in 15. vsakega meseca naprej in pripisale h kapitalu vsakega pol leta.

Na Ptuiju, dne 28. aprila 1892.

Hranilno in posojilno društvo.

Razumnim možem

v starosti od 25 do 40 let, neoženjenim in krepkim, popolnoma večjim slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi, z neomadeževanim dosedanjim življenjem in v popolnoma urejenih finančnih razmerah, ponuja se priložnost pri primerni porabljenosti in izvrstnem vedenju zagotoviti si gotovo in trajno eksistenco s tem, da prevzamejo mesto **potovalca**, združeno s plačo in postranskimi dohodki, kateri službi se pa imajo izključno in odločno posvetiti. — Oglasé naj se pa **le** take osebe, ki ustrezajo **vsem** stavljenim nalogam z **jednakomerno** pridnostjo in **odločno** vstrajnostjo pri sicer neoporečnem vedenju. — Kó bi prositelj morda ne mogel poganjati se za **mesto potovalca**, a bi bil v stanu **pri svojem poklicu** radi **postranskega zaslužka** delovati, ima tudi priložnost pridobiti si **znaten** tak postranski zaslužek, ki se **vedno** večja in mnogo let traja. — Lastnoročno nemški in slovenski pisane prošnje, katerim je treba pridejati **prepise spričeval** in reference, naj se pošljejo pod „201.191“ v Gradec poste restante.

Specijalne tovarne za

SISALJKE TEHTNICE

vsake vrste.

za vse svrhe.

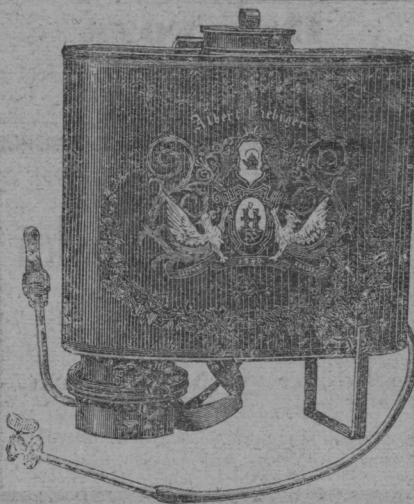
žlebe v vsaki velikosti.

5-20

Commandit-Gesellschaft für Pumpen- und Maschinenfabrikation
W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse Nr. 14.

Zapisniki brezplačno in franko.

Priporočam svojo dobro izkušano kotlovino, znotraj koserne

vakuum

peronospora - brizgavnice,

komad **14 gld.** Kdor vzame 6 komadov, dobi 7% odpustka v gotovem ali po povzetju.

A. Fiebiger,

kotlar koroške ulice 5, v Mariboru.

„Zum goldenen

Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

Apotheke in

Wien.

I. Bezirk, Singerstrasse 15.

Kričistilne kroglice, nekdanje imenovane univerzalne kroglice, zaslužijo po pravici to ime, ker je veliko takih bolezni, pri katerih se kaže izvrsten uspeh teh kroglic. Že več ko 10 let so te kroglice razširjene in od zdravnikov zapisane. Malo je takih družin, pri katerih se ne bi rabile te kroglice.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljati po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštnine in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v **rdečih** pismenih. kate-rega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodeca 40 kr., prosto poštnine 65 kr.

Trpotčev sok, zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trgiranje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog. 75 kr. škatljica 50 kr., poštnine prosto

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštnine prosto 65 kr.

Življenska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje želodeca, slabo prebavanje itd. Steklenica 22 kr.

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr., poštnine prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Steudela domače, zdravilo za rane, otekline itd. posodeca 50 kr., poštnine prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge farmacevtične specialitete, ki so bile po vsch avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — **Razpošiljana po pošti** se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopošiljati denarja (po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju.

12—12